

عنوان مقاله:

ارزیابی محیط زیستی مداخلات انسانی در محدوده گردشگری درکه به روش ماتریس لئوپلد

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امیرمحمد حسینی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی تهران

اسماعیل اسکندری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی تهران

میترا پارسائیان - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

طی چند دهه اخیر گردشگری روستایی به عنوان ابزاری برای دستیابی به رشد اقتصادی و ایجاد ثبات در اشتغال، پویایی در صنعت و ایجاد بازارهای جدید برای محصولات کشاورزی در نظر گرفته می شود؛ اما رشد سریع صنعت گردشگری فشار روزافزونی را بر محیط زیست در پی داشته است. از این رو برنامه ریزی دقیق حول محور گردشگری پایدار ضروری به نظر می رسد. در این میان مناطق گردشگری که در پیرامون شهرهای بزرگ قرار گرفته اند با گسترش شهر به تدریج جزو بافت و کالبد شهر قرار می گیرند و ضوابط شهرنشینی بر آن حاکم می گردد و بکروطبیعی بودن خود را از دست می دهند. بنابراین در این پژوهش سعی بر این است ظرفیت تحمل محیط زیستی محدوده گردشگری درکه مورد بررسی و محاسبه قرار گیرد. عواملی که در این تحلیل مورد بررسی قرار گرفته است عبارتند از: میزان مصرف برق و گاز، سرانه فضای سبز، منابع آب و فاضلاب، دفن و بازیافت زباله. سپس با استفاده از ماتریس لئوپلد، ارزیابی طرح ها و مداخله در کالبد و ساختار طبیعی محدوده درمرحله ساختمانی و بهره برداری مورد ارزیابی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

تحمل محیط زیستی (EIA)، ماتریس لئوپلد، گردشگری پایدار، درکه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656296>

